

O prietenie strânsă

Eugenia Calancea

Aripile iubirii noastre obosite
sunt acum grele ca plumbul
și se ridică încet în amintirile noastre,
iar pragul dragostei abia trecute,
se prinde încă-n inimă,
ah, inima ce poartă crucea
și chemarea dragostei,
aproape de sectoarele luminii,
aproape de țărmul veșniciei,
într-o prietenie strânsă
și așa se naște o zare albastră,
cu clipe ce nu ascund adevărul
și are-n vedere cerul senin,
cum trebuie să fie bucuria,
ce urcă infinitul pe stânci de imposibil,
ca să-nvingă o mare furtună,
ce apare-n cerul necuprins de iubirea adâncă,
un curcubeu aprins de biruitoare flăcări,
ce ard în suflete calde de iubire.